இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2018-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 04-ஆம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.என்.வி.ரமணா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.மோகன் எம்.சாந்தகௌடர்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண்கள் 385-386/2008

யஷ்வந்த் மற்றும் பிறர் .... **மேல்முறையீட்டாளர்கள்**

-எதிர்-

மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு .... **எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்**

இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 – பிரிவுகள் 302, 304 மற்றும் பிரிவுகள் 330, 354, 355, 342 உ/இ பிரிவு 34 – அரசுத்தரப்பு வழக்கு யாதெனில், காவல்துறை அதிகாரிகள் ஒரு 'கொள்ளை' சம்பவம் குறித்து தகவல் பெற பாதிக்கப்பட்டவரை காவலில் எடுத்தனர் – காவல்துறை அதிகாரிகள் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை வலுக்கட்டாயமாக பெற முயன்றபோது, பாதிக்கப்பட்டவருக்கு காயங்களை ஏற்படுத்தி, இதன் விளைவாக அவர் காவலில் மரணமடைந்தார் என சாட்டுரைக்கப்படுகிறது –

விசாரணை நீதிமன்றம், பிரிவு 302-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அனைத்து காவல்துறை அதிகாரிகளையும் (எ-1 முதல் எ-10 வரையிலானவர்கள்) விடுவித்தது, ஆனால் இ.த.ச. பிரிவுகள் 330, 354, 355, 342 உ/இ பிரிவு 34-இன் கீழ் குற்றவாளிகள் என தீர்வளித்தது – உயர்நீதிமன்றம் எ-1 முதல் எ-9 வரையிலானவர்களை இ.த.ச. பிரிவுகள் 354, 355, 342 உ/இ பிரிவு 34-இன் கீழான தண்டனைக்குரிய குற்றங்களிலிருந்து விடுவித்தது, ஆனால் இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழான குற்றத்தீர்ப்பை உறுதி செய்தது மற்றும் எ-10ஐ அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்தும் விடுவித்தது – இதன் விளைவாக, எ-1 முதல் எ-9 வரையிலான குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழ் 3 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது – உச்சநீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டில், மாநில அரசு இ.த.ச. பிரிவு 302-ஐ நிரூபிக்க முடியாத பட்சத்தில் பிரிவு 304-இன் பகுதி-II-இன் கீழ் குற்றத்தை நிரூபிக்க முயற்சித்தது – இதற்கிடையில் எ-1 மரணம் அடைந்தார் – தீர்வு : குற்றச்செயலானது கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றப் புரிந்தமைக்கு உட்படாதது, ஏனெனில் மரணத்திற்கான காரணம் மூச்சுத்திணறலாகும் மற்றும் காயங்கள் மரணத்திற்கு காரணம் என்று நிரூபிக்க முடியவில்லை என்று இரு நீதிமன்றங்களும் ஒத்திசைவான கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளது – உடற்கூராய்வில் குறிப்பிடப்பட்ட காயங்கள் மரணத்தை விளைவிக்கும் அளவுக்கு கடுமையானவை அல்ல என்பது பதிவில்

காட்டப்பட்டுள்ளது - மாறாக, காயம் ஏற்பட்ட நேரத்திலிருந்து சில மணிநேரங்களுக்குப் பிறகு பாதிக்கப்பட்ட-இறந்தவர் தனது வாந்தியின் உட்பொருட்களால் மூச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டு இறந்தார், இது மரணத்திற்கான காரணத்திற்கு ஒரு தனிப்பட்ட காரணமாகும் - தவறு செய்த அதிகாரிகளால் இறந்தவருக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் மற்றும் மரணத்திற்கு இடையிலான சாதாரண இணைப்பு தொடர்பற்றவை, எனவே, இதச பிரிவு 299 பொருந்தாது - அதன்படி, இதச பிரிவு 302 அல்லது 304-இன் பொருந்துந்தன்மை பற்றிய கேள்வியே இல்லை - இந்த வழக்கில் சட்டத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் நிலைநிறுத்துவதற்கும் முதன்மைப் பொறுப்பிலுள்ள காவல்துறையினர் சட்டத்தை மீறுபவர்களாக இருந்தனர் என்பதால், எ-2 முதல் எ-9 வரையிலானவர்களின் தண்டனைக் காலம் இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழான அதிகபட்ச தண்டனைக் காலத்திற்கு, அதாவது ஏழு ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது.

தண்டனைச் சட்டம், 1860 - பிரிவு 299 - கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் - தீர்வு : ஒரு நபர் முதலில் கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் செய்கிறாரா என்பதைத் தீர்மானிக்க காரணம் ஒரு முக்கியமான மூலப்பொருள் - காரணம் என்றால் வெறுமனே "நடத்தைக்கும் விளைவுக்கும் இடையிலான காரண உறவு" என்று பொருள் – பிரிவு 299 இரண்டு வகையான காரணங்களைக் குறிக்கிறது, ஒன்று உண்மைக் காரணம் மற்றும்

இரண்டாவது சட்டக் காரணம் - ஆனால், உண்மையான காரணத்திற்கு வரும்போது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நடவடிக்கை நபரின் மரணத்திற்கு காரணமா என்பது உண்மையாகும் - ஆனால் இரண்டாவது அம்சம், மரணத்தை குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நடவடிக்கைக்கு சட்டப்பூர்வமாக பொறுப்புள்ளதாகக் கூற முடியுமா என்பது தொடர்பானது.

சட்ட முதுமொழி - ஒன்றில் பொய் என்றால், அனைத்திலும் பொய்யே - விவாதிக்கப்பட்டது.

கோட்பாடுகள்/நெறிமுறைகள் - 'Take their victim as they find them (பிரதிவாதியின் பொறுப்பைத் தீர்மானிக்கும்போது பாதிக்கப்பட்டவரின் குறிப்பிட்ட பலவீனங்கள் அல்லது வலுவின்மைகளைக் கருத்தில் கொள்ள முடியாது)' என்ற கோட்பாடு - விவாதிக்கப்பட்டது.

மாண்பமை நீதிமன்றம் இம்மேல்முறையீடுகளை தீர்வளித்து பின்வருமாறு கூறியது.

<u>தீர்வு</u> : 1. இரண்டு விசாரணை நீதிமன்றங்களும் மேலே விவரிக்கப்பட்ட கொலை அல்லாத மரணம் விளைவைக்கும் குற்றத்திற்குப் பொருந்தாது என்றும்

மரணத்திற்கான காரணம் மூச்சுத்திணறல் தான் என்றும் மற்றும் காயங்கள் மரணத்திற்கு காரணம் என்பதை நிரூபிக்க பதிவில் எதுவும் இல்லை என்றும் ஒத்திசைவான கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு கொலை என்று அழைக்கப்படுவதற்கு, இது முதலில் கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் என்று கருதப்பட வேண்டும், அதாவது அனைத்து கொலைகளும் கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றங்களாகும், ஆனால் இதற்கு நேர்மாறாக எல்லா நிகழ்வுகளிலும் உண்மையாக இருக்காது, அதாவது, எல்லா கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றங்களும் கொலைக் குற்றமல்ல.

[பத்தி 16] [664-எச்; 665-ஏ-பி]

2. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், 1860-இன் பிரிவு 299-இன் படி, ஒரு நபர் முதல் இடத்தில் கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் செய்கிறாரா என்பதை தீர்மானிக்க காரணமூலம் ஒரு முக்கியமான மூலப்பொருள் ஆகும். காரணம் என்பது வெறுமனே "நடத்தைக்கும் விளைவுக்கும் இடையிலான தற்செயல் உறவு" என்று பொருள்படும். இது சம்பந்தமாக, தரப்பினரின் வாதங்கள் நாட்டின் சட்டத்தின் ஆய்வுக்கு நிற்க முடியுமா என்பதை நாம் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். இ.த.ச. பிரிவு 299 இரண்டு வகையான காரணங்களைக் குறிக்கிறது, ஒன்று உண்மைக் காரணம் மற்றும் இரண்டாவது சட்டக் காரணம். உண்மைக் காரணத்திற்கு வரும்போது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நடவடிக்கை அந்த நபரின் மரணத்திற்கு காரணமா

என்பது உண்மை. ஆனால் ஆனால், இரண்டாவது அம்சம், மரணத்தை, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் செயலுக்கு சட்டபூர்வமாகப் பொறுப்பாகக் கருத முடியுமா என்பதைப் பற்றியது. எங்கள் கருத்தில் இந்த வழக்கு தற்செயல் உறவின் இரண்டாவது கட்டமாக மாறுகிறது, இதில் காவல் அதிகாரிகளால் ஏற்பட்ட காயங்கள் இங்கே பாதிக்கப்பட்டவரின் மரணத்திற்கு போதுமானதாக கருதப்பட முடியுமா?

[பத்தி 17] [665-டி-எஃப்]

3. *'take their victim as they find them (பிரதிவாதியின் பொறுப்பைத் தீர்மானிக்கும்போது பாதிக்கப்பட்டவரின் குறிப்பிட்ட பலவீனங்கள் அல்லது உடல் வலுவின்மைகளைக் கருத்தில் கொள்ள முடியாது)* என்ற கொள்கை நன்கு நிறுவப்பட்ட சட்ட நிலைப்பாடாகும், அதன் பொருள் யாதெனில், 'நலக்கேடு, பிணி அல்லது உடல் பலவீனத்தால், அவதியுறும் மற்றொருவருக்கு உடற்காயத்தை விளைவித்து, அதன் மூலம் அவருடைய மரணத்தை விரைவுபடுத்துகிற ஒருவர், அவருடைய மரணத்தை விளைவித்தவராகக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்'. இ.த.ச. பிரிவு 299-இன் விளக்கம் 1-இன் கீழ் இந்தக் கொள்கை வெளிப்படையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அம்சத்தைப் பற்றிய விவரங்களுக்குச் செல்லாமல், இது பல காரண மூலங்களின் அடிப்டையிலான வழக்கு அல்ல, மாறாக இது இறந்தவர் காயம் ஏற்பட்ட நேரத்திலிருந்து சில மணி நேரங்களுக்குப் பிறகு தனது வாந்தியின்

உட்பொருட்களால் மூச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டு இறந்த ஒரு வழக்கு, இது இங்கே மரணத்திற்கான காரணத்துடன் தொடர்பற்ற ஒரு தனித்த காரணமாகும்.

[பத்தி 18] [665-எஃப்-எச்; 666-ஏ]

4. மேல்முறையீட்டாளர் - அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளுடன் மரணத்திற்கான காரணத்தை தொடர்புபடுத்தாத பல்வேறு சூழ்நிலைகள் கிடைக்கின்றன. உடற்கூறாய்வு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காயங்கள் இந்த காயங்களின் தன்மை கடுமையானவை அல்ல என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன என்பது பதிவில் உள்ளது. குறிப்பிடப்பட்ட தலை மீதான காயம், மண்டை ஓட்டு எலும்பில் எந்த உள் எலும்பு முறிவையும் காட்டவில்லை. எனவே, பொருண்மைகளின் அடிப்படையில், மரணத்திற்கான காரணம் மூச்சுத்திணறல் தான் என்று விசாரணை நீதிமன்றங்கள் ஒத்திசைவாக அனுமானிக்கும்பொழுது, இங்கே வேறுபட்ட உண்மை அனுமானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான எந்த காரணங்களையும் நாம் காணவில்லை, ஏனெனில் அது மாறுபட்டது அல்ல.

[பத்தி 19] [666-பி-சி]

5. இறந்தவருக்கு குற்றம் புரிந்த அதிகாரிகளால் ஏற்பட்ட காயங்களுக்கும் மரணத்திற்கும் இடையிலான தற்செயல் தொடர்பு இணைக்கப்படவில்லை, எனவே,

இ.த.ச. பிரிவு 299 பொருந்தாது. அதன்படி, இ.த.சா பிரிவு 302 அல்லது 304 ஐ ஈர்க்கும் கேள்வி இல்லை.

[பத்தி 21] [666-எஃப்-ஜி]

6. முன்வைக்கப்பட்ட பொருண்மைகளில் இருந்து, இறந்தவரின் அடையாளம் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் விசாரிக்க விரும்பிய அந்த நபரிடமிருந்து வேறுபட்டது என்று காவல்துறையினருக்குத் தெரியும் என்பது தெளிவாகிறது. இறந்தவரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் காவலில் வைக்கப்பட்ட விதம் முழுக்க சட்டவிரோத செயலை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் காவல்துறையின் நடத்தைக்கு பொருந்தாது. இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் விதிக்கப்பட்ட மூன்று ஆண்டு சிறைத்தண்டனை முற்றிலும் போதுமானதாகவும் விகிதாசாரமற்றதாகவும் இருக்காது. விசாரணை நீதிமன்றத்தால் விதிக்கப்பட்ட அபராதத்தை உறுதிசெய்யும் அதே வேளையில், இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழ் அதாவது ஏழு ஆண்டுகள் கடுமையான சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படும் அதிகபட்ச தண்டனைக் காலத்தை அதிகரிப்பது பொருத்தமானது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதன்படி, இந்த வரையறுக்கப்பட்ட அளவிற்கு தண்டனையை நாங்கள் மாற்றியமைக்கிறோம்.

[பத்தி 30 மற்றும் 34] [669-ஜி-எச்; 67-சி-டி]

சந்திரப்பா எதிர் கர்நாடகா மாநில அரசு (2007) 4 **உ.நீ.வ.** 415 : [2007] 2 **உ.நீ.அ.** 630; *மஹ்தாப் சிங் எதிராக உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு* (2009) 13 **உ.நீ.வ.** 670 : [2009] 5 **உ.நீ.அ.** 848; *மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு எதிராக ஷியாம்சந்தர் திரிவேதி* (1995) 4 **உ.நீ.வ.** 262 : [1995] 1 **சப். உ.நீ.அ.** 44 ; *மேற்கு வங்க மாநில அரசு எதிராக ஷேவ் மங்கல் சிங் மற்றும் பலர்* **எ.ஐ.ஆர்** 1981 **எஸ்.சி** 1917 : [1982] 1 **உ.நீ.அ.** 360 : *குல்விந்தர் சிங் எதிராக பஞ்சாப் மாநில அரசு* (2007) 10 **உ.நீ.வ.** 455 : [2007] 8 **உ.நீ.அ.** 891; *கணேஷ் எதிராக கர்நாடகா மாநில அரசு* (2008) 17 **உ.நீ.வ.** 152 : [2009] 5 **உ.நீ.அ.** 848; *ஜெயசீலன் எதிர் தமிழ்நாடு மாநில அரசு* (2009) 12 **உ.நீ.வ.** 275 : [2009] 3 **உ.நீ.அ.** 200; *ராஜஸ்தான் மாநில அரசு எதிராக மோகன் லால் மற்றும் ஒருவர்* குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 959/2018 உச்ச நீதிமன்றத்தால் 01.08.2018-ஆம் தேதியன்று முடிவு செய்யப்பட்டது; *சோமன் எதிர் கேரள மாநில அரசு* (2013) 11 **உ.நீ.வ.** 382 : [2012] 11 **உ.நீ.அ.** 1155; *அலிஸ்டர் அந்தோனி பரேரா எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு* (2012) 2 **உ.நீ.வ.** 648 : [2012] 1 **உ.நீ.அ.** 145 – **ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டன.**

ஆர் எதிராக ப்ளூ [1975] 3 **ஆல் இ.ஆர்** 446 (சிஎ) – **மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.**

ரத்தன்லால் மற்றும் தீரஜ்லாலின் **குற்றச் சட்டம்** (27வது **பதிப்பு.**) – **மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.**

பார்வையிடப்பட்ட முன்தீர்முடிவுகள்

[2007] 2 உ.நீ.அ. 630	பத்தி 22	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[2009] 5 உ.நீ.அ. 848	பத்தி 22	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[1995] 1 சப். உ.நீ.அ. 44	பத்தி 24	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[1982] 1 உ.நீ.அ. 360	பத்தி 27	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[2007] 8 உ.நீ.அ. 891	பத்தி 27	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[2009] 5 உ.நீ.அ. 848	பத்தி 27	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[2009] 3 உ.நீ.அ. 200	பத்தி 27	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[2012] 11 உ.நீ.அ. 1155	பத்தி 29	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[2012] 1 உ.நீ.அ. 145	பத்தி 29	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 385-386/2008

நாக்பூரில் அமைந்துள்ள மாண்பமை பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தின் நாக்பூர் அமர்வு குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 393 மற்றும் 397/1995-இல் 13.12.2007-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து இம்மேல்முறையீடுகள் எழுகிறது.

உடன்

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 182-187/2009, 299/2008, 387-388/2008

முன்னிலையாகும் வழக்குரைஞர்கள்

தரப்பினர்களுக்காக : மூத்த வழக்கறிஞர்கள் ஆர். பசந்த் மற்றும் எஸ். நாகமுத்து, சிவாஜி எம். ஜாதவ், விஷ்ணு பி., பிரிஜ் கிஷோர் ஷா, ஆதித்யா கன்னா, பி.பார்த்திபன், நிக்கோலஸ் சவுத்ரி, செல்வி.அஸ்தா தீப், எ.எஸ்.வைராவன், பிரசாந்த் ஆர்.தஹத், வெங்கடேஸ்வரா ராவ் அனுமோலு, நிஷாந்த் ராமகாந்த்ராவ் கட்னேஷ்வர்கர், செல்வி.சுவர்ண கனு.

தீர்ப்புரை

பின்வரும் தீர்ப்புரையானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.என்.வி.ரமணா அவர்களால் பகரப்பட்டது.

"அதிகப்படியான அதிகாரத்துடன் பெரிய பொறுப்பும் வந்து சேர்கிறது"

1. முதலில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது யாதெனில், 'ஜனநாயகக் காவல்' என்ற கருத்தை நமது காவல் படை உருவாக்கி அங்கீகரிக்க வேண்டும் குற்றக் கட்டுப்பாடு மட்டுமே முடிவு அல்ல, இந்த ஒழுங்கை அடைவதற்கான வழிமுறைகளும் சமமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மேலும் இந்த வழக்கில் நிகழ்வுகளின் திருப்பம், 'நீங்கள் எவ்வளவு மிக உயர்ந்தவராக இருந்தாலும், சட்டம் எப்போதும் உங்களை விட மேலானதாக இருக்கும்' என்பதை இங்கே மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டிய கட்டாயம் எங்களுக்கு உள்ளது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

2. இந்த குற்றவியல் மேல்முறையீடுகள் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 393, 394, 395, 397, 419 மற்றும் 420/1995-இல், 13.12.2007-ஆம் தேதியன்று மும்பை உயர் நீதிமன்றம் நாக்பூர் அமர்வால் நிறைவேற்றப்பட்ட எதிர்ப்பிற்குள்ளான

பொதுவான உத்தரவு மற்றும் தீர்ப்புரைக்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. சம்பவம் ஒன்றே என்பதால், முரண்பாடுகள் தனித்தனியாக வாதிடப்பட்டாலும் சாரம் ஒத்ததாக இருப்பதால், இந்த பொதுவான உத்தரவின் மூலம் இத்தீர்ப்புரையை பகர்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என நாங்கள் முன்மொழிந்தோம்.

3. அரசுத்தரப்பு வழக்கு சுருக்கமாக: 23.06.1993-ஆம் தேதியன்று, காவல் ஆய்வாளர் (கா.ஆ.) நருலே (எ-1) பணியில் இருந்தபோது, ஒரு தலைமை காவலர் தெல்குடியா (அ.சா.-48) சம்பந்தப்பட்ட தியோலப்பர் காவல் நிலையத்தில் பணிபுரிந்தபோது, கா.ஆ. நருலே (எ-1)-இடம் கணேஷ்பிரசாத், அருண்குமார் மற்றும் காசிராம் ஆகிய மூன்று நபர்களுடன் வந்தார். அவர்கள் இந்தியா சன் ஹோட்டலில் தங்கியிருப்பதாகவும், எட்டு நாட்களுக்கு முன்பு கொள்ளையடித்ததாகவும் கா.ஆ. நருலே (எ-1)இடம் தெரிவித்தனர். இந்தச் சம்பவம் தொடர்பாக அவர்கள் எந்தப் புகாரையும் பதிவு செய்யவில்லை என்று அவர்கள் கா.ஆ. நருலே (எ-1)இடம் தெரிவித்தது தொடர்புடையதாக இருக்கலாம்.

4. அந்த இரவு, கா.ஆ. ஏ. நருலே (எ-1), உதவி காவல் ஆய்வாளர் யஷ்வந்த் முகாஜி கராடே (எ-2), துணை ஆய்வாளர் ரம்பாவ் வித்தல்ராவ் காது (எ-3), காவல் காவலர்கள் ஜஹிருதின் பஷிர்மியா தேஷ்முக் (எ-4), நீல்காந்த் பாண்டுரங் செளர்பாகர் (எ-5), நம்தேவ் நதுஜி கணேஷ்கர் (எ-6), ரமேஷ் துகாராம் போயார் (எ-7), அசோக் பவானி

குலாம் ஷுக்லா (எ-8), சுதாகர் மாரோத்திராவ் தாக்ரே (எ-9) மற்றும் ரகுநாத் பர்குஜி பக்தே (எ-10) ஆகியோர் அடங்கிய குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ரோந்துப் படை கணேஷ்பிரசாத், அருண்குமார் மற்றும் காஷிராம் ஆகியோருடன் சேர்ந்து, காவல் லைன்ஸ், அஜ்னியில் உள்ள த.கா. டெல்குடியா (அ.சா.-48)-இன் வீட்டுக்கு சென்றனர். இதற்கிடையில், த.கா. டெல்குடியா (அ.சா.-48) 'ஆண்டனி' என்ற பெயரில் ஒரு கிரிஸ்துவர் கொள்ளையை நிகழ்த்தியவர் எனக் கண்டறிந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இருப்பினும், த.கா. டெல்குடியா (அ.சா.--48) அந்தப் பகுதியில் ஆண்டனி இல்லை என்று உறுதி செய்தாலும், முந்தைய கொள்ளை வழக்கில் சந்தேகப்பட்டவராக இருந்த ஜோனஸ் (இறந்தவர்) அருகில் வசிப்பதாகத் தெரிவித்தார். த.கா. டெல்குடியா, காவல் படையை ஜோனஸின் (இறந்தவர்) வீட்டுக்குக் கொண்டுசென்றார், அவர் இரவு உணவு முடித்துவிட்டு சிறிது மது அருந்தியபின் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

5. இரவு 01:00 மணியளவில், காவல் படையினர் ஜோனஸின் (இறந்தவர்) வீட்டிற்குச் சென்றனர். அவர் சிறைக்காப்பில் எடுக்கப்பட்டார், மேலும் அவரது வீட்டில் காவலர்கள் சோதனை நடத்தினர். இந்நிலையில், ஜோனஸின் மனைவி ஜாரினா (அ.சா.-1) பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாக சில காவலர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன. அதன் பிறகு, ஜோனஸ் (இறந்தவர்) ஒரு மின்சார கம்பத்தில் கட்டப்பட்டு, காவல்துறை அதிகாரிகளால் குச்சிகளால் அடிக்கப்பட்டார். பின்னர், ஜோனஸ் (இறந்தவர்) மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் பல இடங்களுக்கு,

குறிப்பாக ராணி கோத்தி, ஹில் டாப் உணவகம் ஆகிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு இடைவிடாது தாக்கப்பட்டனர். அதிகாலை 03:55 மணியளவில், அவர் மீண்டும் காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, இரண்டு மற்ற சிறைக் கைதிகளுடன் பூட்டப்பட்டார்.

6. 1993-ஆம் ஆண்டு ஜூன் 24-ஆம் தேதி காலை 07:30 மணியளவில், காவல் நிலையத்தில் பணியில் இருந்த காவலர்கள் ஜோனஸின் (இறந்தவர்) உடல் அசையாமல் இருந்ததைக் கண்டனர், மேலும் பரிசோதனையில் அவர் சுவாசிக்கவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்தனர். இதற்கிடையில், குற்றவியல் நடுவரிடம் விசாரணை மற்றும் வேதியல் பகுப்பாய்வு நடத்துமாறு கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இந்த வழக்கு மாநில சிஐடி-க்கு விசாரணைக்காக வழங்கப்பட்டது. ஜோனஸ் இறந்த பிறகு, 1993 ஜூன் 24 தேதியன்று இரவு 10:20 மணியளவில் ஆண்டனி மீது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 420-இன் கீழ் குற்றவியல் வழக்கு எண் 238/1993 என்ற வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. பின்னர் உடற்கூறாய்வு மற்றும் விசாரணை கா.ஆ. ஓசா மூலம் நடத்தப்பட்டது. அரசாங்கம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை எதிர்த்து வழக்கு தாக்கல் செய்ய அனுமதி அளித்த பிறகு, விசாரணை அதிகாரி பத்து காவல்துறையினருக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுகளை வரையறுத்தார்:-

1) குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அனைவரும் 23.06.1993-ஆம் தேதியன்று சுமார் 23.00 மணிக்கு குற்றப்பிரிவு இயக்கப் பதிவேட்டில் வரிசை எண். 26-இக் கீழ் நீங்கள் குற்றப்பிரிவு அலுவலகத்திலிருந்து இரவு ரோந்துப் பணிக்காக வெளியேறிய பிறகு, கணேஷ்பிரசாத் தாகூர், அருண்குமார் குப்தா, காசிராம் பரேதியா, தலைமைக் காவலர் மதோராவ் தெங்குரியா ஆகியோருடன் காவல் வேன் எண். எம்.எச்-12/9887-இல் சென்று 24.06.1993-ஆம் தேதியன்று சுமார் 00.45 மணியளவில் இறந்த ஜோனஸ் ஆடம் ஏலமதி வீட்டில் வலுக்கட்டாயமாக நுழைந்ததாக பதிவு செய்துள்ளீர்கள். இறந்தவர் தனது உள்ளாடை மற்றும் பனியன் அணிந்து தனது வீட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். உங்கள் பொது உட்கருத்துடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அனைவரும் இறந்தவரை அவரது வீட்டை விட்டு வெளியே இழுத்துச் சென்று சாலையில் அழைத்துச் சென்று மின்சார கம்பத்தில் ஒரு கயிற்றால் கட்டினர், மேலும் அவர் குச்சியால் இரக்கமின்றி தாக்கப்பட்டார். இறந்தவர் குற்றப்பிரிவு வாகனத்தில் அமரச் செய்யப்பட்டு குற்றப்பிரிவு அலுவலகத்திற்கு அழைத்து

வரப்பட்டார். நீங்கள் அவரை நிர்வாணமாக்கி, குற்றப்பிரிவு அலுவலகத்தில் குச்சியால் கடுமையாக அடித்தீர்கள். அத்தகைய இரக்கமற்ற அடிதடி இறந்தவரின் மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்தீர்கள். குற்றப்பிரிவில் எந்த குற்றமும் பதிவு செய்யாமல் அவரை சுமார் காலை 03.55 மணிக்கு சிறையில் அடைத்து வைத்துள்ளீர்கள். காலையில், அவர் இறந்து கிடந்தார். நீங்கள் ஜோனஸ் ஆடம் ஏலமதியை கொலை செய்தீர்கள், அதன் மூலம் நீங்கள் அனைவரும் இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 302 உ/இ பிரிவு 34-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைச் செய்தீர்கள் மற்றும் என்னால் விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டது.

2) இரண்டாவதாக, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நீங்கள் அனைவரும் பொது உட்கருத்தோடு, 24.06.1993-ஆம் தேதியன்று சுமார் 00.45 மணிக்கு இறந்த ஜோனஸ் ஆடம் ஏலமதியின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து, இறந்தவரின் மனைவி ஜரீனாவை தனிப்பட்ட முறையில் தேடுவது போல் நடித்து, தேடல் என்ற சாக்குப் போக்கில் ஜரீனாவின் மார்பகங்களைத் தொட்டீர்கள்.

அதன்பிறகு, நீங்கள் அவர்களை உங்கள் காவல் வேனில் உட்காரச் செய்தீர்கள், மேலும் அவரை மானபங்கப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அவளது உடலைத் தீண்டினீர்கள். அதன்பிறகு, அவர் உங்கள் குற்றப்பிரிவு அலுவலகத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டார், ஜரினாவை மானபங்கப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் நோக்கத்துடன் நீங்கள் அவரது உள்ளாடையில் உங்கள் கையை செலுத்தினீர்கள், அத்தகைய தாக்குதலின் மூலம் நீங்கள் அனைவரும் இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 354 உ/இ பிரிவு 34-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைச் செய்தீர்கள் மற்றும் என் விசாரணைக்கு உட்பட்டது.

3) மூன்றாவதாக, உங்கள் பொது உட்கருத்துடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நீங்கள் அனைவரும், இறந்தவரின் இரண்டு குழந்தைகளான 10 வயது குமாரி ஸ்டென்லோஸ் மற்றும் 8 வயது சிறுவன் ஜார்ஜ் மற்றும் ஜரினாவின் சகோதரர் ரிச்சர்ட் ஆபிரகாம் (19 வயது) மற்றும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் ஸ்டென்லி பேட்ரிக் (19 வயது) ஆகியோரை தவறாக சிறையில் அடைத்து வைத்தீர்கள். அதன் மூலம் இந்திய தண்டனைச்

சட்டப் பிரிவு 342-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைச் செய்தீர்கள் மற்றும் என் விசாரணைக்கு உட்பட்டது.

4) நான்காவதாக, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நீங்கள் அனைவரும், உங்கள் பொது உட்கருத்துடன், கணேஷ்பிரசாத் பாபுலால் தாக்கூர் மற்றும் அருண்குமார் குப்தா தொடர்பாக, நாக்பூரில் உள்ள ஹோட்டல் "இந்தியா சன்" இல் நடந்த மோசடிக் குற்றத்தைக் கண்டறிய வழிவகுக்குக்கூடிய தகலை மேற்கூறிய ஜோனஸ் ஆடம் ஏலமதி மற்றும் ஜரினா ஆகியோரிடமிருந்து பெறுவதற்காக, மேற்கூறிய நாள், தேதி, நேரம் மற்றும் இடத்தில், 42 வயதான ஜோனஸ் ஆடம் ஏலமதி மற்றும் ஜோனஸ் ஆடம் ஏலமதியின் மனைவி ஜரினா ஆகியோரை வேண்டுமென்றே காயப்படுத்தினீர்கள், அதன் மூலம் இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 330 உ/இ 34-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைச் செய்தீர்கள் மற்றும் என் விசாரணைக்கு உட்பட்டது.

5) ஐந்தாவதாக, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நீங்கள் அனைவரும் மேற்கூறிய நாள், தேதி, நேரம் மற்றும் இடத்தில் உங்கள் பொது

உட்கருத்தோடு, ஜோனஸ் ஆடம் ஏலமதி மற்றும் அவரது மனைவி ஜரினா ஆகியோரை அவமானப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தாக்கியுள்ளீர்கள், இதனால் இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 355 உ/இ 34-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைச் செய்தீர்கள் மற்றும் என் விசாரணைக்கு உட்பட்டது.

7. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அனைவரும் குற்றத்தை மறுதளித்து வழக்கு விசாரணை கோரினர். அமர்வு நீதிமன்றம், அமர்வு நீதிமன்ற வழக்கு எண் 416/1993-இல், 22.09.1995-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், பின்வரும் உத்தரவை பிறப்பித்தது:-

எதிரிகள்	பிரிவு	தண்டனை / விடுதலை
எதிரிகள் 1-10	302 இ.த.ச	விடுதலை செய்யபட்டனர்
எதிரிகள் 1-10	இ.த.ச 330 உ/இ 34	அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையும், ரூ. 500/-அபராதம்,

		தவறினால் மேலும் மூன்று மாதங்கள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை.
எதிரிகள் 1-10	இ.த.ச 354 உ/இ 34	அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறு மாதங்கள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையும், ரூ. 300/-அபராதம், தவறினால் மேலும் மூன்று மாதங்கள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை.
எதிரிகள் 1-10	இ.த.ச 355 உ/இ 34	அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையும், ரூ. 300/-அபராதம் , தவறினால் மேலும் ஒரு மாதம் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை.
எதிரிகள் 1-10	இ.த.ச 342 உ/இ 34	அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையும், ரூ. 300/-அபராதம், தவறினால் மேலும் ஒரு மாதம் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை.

தண்டனை ஒரே நேரத்தில் இயங்க உத்தரவிடப்பட்டது.

8. விசாரணை நீதிமன்றம் விடுதலை / குற்றத்தீர்ப்பின் சுருக்கமான காரணங்கள் பின்வருமாறு:-

i) மருத்துவர் கேவாலியா / அ.சா.--49 (சான்றாவணம் எண் 296) அவர்களின் சாட்சி அடிப்படையில் இறந்தவரின் மரணம் மூச்சுத்திணறல் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டது.

ii) உடற்கூறாய்வோ மருத்துவ சாட்சியமோ வரிசை எண் 17-இல் உள்ள காயங்கள் மூச்சுத்திணறல் மரணத்துடன் பொருந்தவில்லை என சுட்டிக்காட்டுகிறது.

iii) இறந்தவரின் உடலில் ஏற்பட்ட காயங்கள் எளிதான காயங்களாகும், மேலும் அவை ஒரு நபரின் உயிரைக் கொள்ள போதுமானதல்ல.

iv) குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்த இடத்தில் இருந்ததை ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர், மேலும் இந்த சங்கதி இயக்கப்

பதிவேட்டால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது, எனவே அதை மறுப்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லை.

v) மற்ற சாட்சியங்களைத் துல்லியமான ஆய்வு செய்ததிலிருந்து, காவல் துறையினர் தகவலைப் பெற அவர்கள் மீது காயங்களை ஏற்படுத்தியது தெளிவாகிறது, இது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 330-க்குள் வருகிறது.

9. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவால் மனக்குறைவுற்று, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட பாஸ்கர் [எ-1], யஷ்வந்த் [எ-2], ரகுநாத் [எ-10] ஆகியோர் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 393/1995, ஜஹிருதின் [எ-4], நீல்காந்த் [எ-5], நம்தேவ் [எ-6] ஆகியோர் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 394/1995, ரமேஷ் [எ-7], அசோக் பவானி குலாம் ஷேக்லா [எ-8], சுதாகர் [எ-9] ஆகியோர் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 395/1995, ரம்பாவ் [எ-3] குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 397/1995 ஆகியவற்றை உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தனர். மறுபுறம், மகாராஷ்டிரா மாநில அரசும் விடுதலையை எதிர்த்து குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 419/1995 மற்றும் தண்டனையை அதிகரிக்க குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 420/1995 ஆகியவற்றைத் தாக்கல் செய்தது.

10. 13.12.2007-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவு மூலம், உயர்நீதிமன்றம் மாநில அரசு தாக்கல் செய்த குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 419 மற்றும் 420 / 1995 ஆகியவற்றை தள்ளுபடி செய்தது, ஆனால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அதிகாரிகள் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீடுகளை பகுதியாக அனுமதித்து, எதிரி எண் 1 முதல் 9 வரை இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 354, 355, 342-இன் படி குற்றச்சாட்டில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டதாக அறிவித்தது. இருப்பினும், இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழ் குற்றத்தீர்ப்பை உறுதி செய்தது. மேலும், ரகுநாத் பர்குஜி பக்தே (எ-10) அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்தும் விடுதலை செய்யப்பட்டார். உயர் நீதிமன்றம் இதைச் செய்வதற்கான காரணங்களை வரையறுத்தது:-

i. இறந்தவருக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் உடற்கூறாய்வு அறிக்கையால் நிறுவப்பட்டுள்ளன, இது புலன் விசாரணையின் போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

ii. மரணத்திற்கான காரணம் குறித்த ஐயநிலைப் பலன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களால் ஏற்பட்ட காயங்களின் விளைவாக இல்லை என்பதை குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு இங்கு உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

iii. அ.சா.-1 [ஜரீனா]-வின் சான்றுகளில் பல முரண்பாடுகள் இருந்தாலும், நீதிமன்றம் பொய்யை உண்மையிலிருந்து பிரித்தது.

iv. இ.த.ச. பிரிவு 355-இன் கீழ் அந்த குற்றம் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்று நிரூபிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில் இது தொடர்பாக கடுமையான முரண்பாடுகள் உள்ளன.

v. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-10இன் இருப்பு நிரூபிக்கப்படவில்லை மற்றும் ஐயநிலைப் பலன் அவருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும், இதன் மூலம் அவர் விடுவிக்கப்பட வேண்டும்.

11. உயர்நீதிமன்ற உத்தரவால் இன்னும் பாதிப்படைந்த குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் - யஷ்வந்த் [எ-2] மற்றும் பாஸ்கர் [எ-1] ஆகியோர் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 385/2008 தாக்கல் செய்தனர், ராம்பாவ் [எ-3] குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 386/2008 தாக்கல் செய்தனர், ஜாஹிருதீன் [எ-4], நீலகாந்த் [எ-5] மற்றும் நாம்தியோ [எ-6] ஆகியோர் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 387/2008 தாக்கல் செய்தனர், ரமேஷ் [எ-7] மற்றும் அசோக் பவானி குலாம் சுக்லா [எ-8]

ஆகியோர் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 388/2008 தாக்கல் செய்தனர், சுதாகர் [எ-9] குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 299/2008 தாக்கல் செய்தார், மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 182-187/2009 தாக்கல் செய்தது. இந்த நீதிமன்றம் 22.02.2008-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், இந்த வழக்குகளில் அறிவிப்பாணை அனுப்பும் போது, மேல்முறையீட்டாளர் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு தண்டனையை அதிகரிக்க காரணம் கேட்பு அறிவிப்பாணை வழங்கப்பட்டது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-1 இந்த மேல்முறையீடுகளை தாக்கல் செய்த பின்னர் இறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடுவது சூழலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்காது, அதன்படி, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-1இன் பெயர் ரத்து செய்யப்பட்டது மற்றும் அவருக்கு எதிரான தண்டனை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

12. இந்த விடயம் விவாதிக்கப்பட்டபோது, கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு.ஆர். பசந்த் மற்றும் திரு. எஸ். நாகமுத்து ஆகியோர் இணைந்து பின்வருமாறு வாதிட்டனர்:-

அ. இ.த.ச. பிரிவு 302-இன் பொருந்தாத தன்மை குறித்த விசாரணை நீதிமன்றத்தின் ஒத்திசைவான கருத்து, தலையீடு செய்யப்பட வேண்டியதில்லை.

ஆ. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட மற்ற சார்பு-அதிகாரிகளுக்கு மேலதிகாரியின் உத்தரவு அடிப்படையிலான எதிர்வாதம் பொருந்தும்.

இ. எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழான குற்றச்சாட்டு இந்த வழக்கிற்கு பொருந்தாது.

ஈ. மாற்றாக, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 323-இன் கீழ் மட்டும் குற்றஞ்சாட்டப்பட வேண்டுமென அவர் கோருகிறார், இது ஏற்கனவே அனுபவித்த தண்டனைக் காலத்தை உறுதி செய்யும்.

உ. எவ்வாறாயினும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-10இன் விடுதலை உத்தரவில் தலையிடக்கூடாது என்பதையே அவர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

13. மறுபுறம், மகாராஷ்டிரா மாநில அரசின் வழக்குரைஞர் திரு.நிஷாந்த் ராமகாந்திராவ் கட்னேஷ்வர்கர், அ.சா.-49 சாட்சியத்தின் அடிப்படையில்

மரணத்திற்கான காரணம் இந்த காயங்களின் கூட்டுத் தாக்கமாகும் என தெரிவித்தார். மேலும், காயங்களின் எண்ணிக்கை தற்செயல் தொடர்பை நிரூபிப்பதற்கு போதுமானது என்றும் வாதிட்டார். இறுதியில், சிறைக்குள்ளான கடுஞ்சித்திரவதை குற்றங்களை மிகுந்த கவனத்துடன் எடுத்துக்கொண்டு, சரியான முறையில் தண்டிக்க வேண்டும் என்றும் மாநில அரசு வலியுறுத்தியது. மாற்றாக, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 302 பொருந்தாவிடின், பிரிவு 304 பாகம் II-க்கு கீழ் குற்றச்சாட்டுகளை அழுத்தமாக வனைய வேண்டும் என மாநில அரசு கோரியது.

14. இரு தரப்பு வழக்குரைஞர்களின் வாதங்களை கேட்டறிந்த பிறகு, பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணங்களை ஆய்வு செய்த பிறகு, உயர்நீதிமன்றம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்ட நமது தலையீட்டிற்கு தேவையற்ற சில கேள்விகளைத் தவிர, நாங்கள் நான்கு கேள்விகளையே ஆராய வேண்டும் என கருதுகிறோம். முதலாவது கேள்வி, மேலே விவரிக்கப்பட்ட நிகழ்வு கொலைக்கு சமமா? அதனால் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 302-ஐ பிரயோகிப்பதற்கு ஏற்றதாக உள்ளதா?

15. மேலே கூறப்பட்ட விவகாரம் தொடர்பான நிலைப்பாட்டைப் புரிந்து கொள்வதற்காக, பின்னணி நிகழ்வுகளைச் சுருக்கமாக கூறுவது அவசியமாகிறது. அ.சா.-21 (கிஷன் கடோதே) சாட்சியத்தின் மூலம், ஜோயினஸ் (இறந்தவர்) இருந்த காவல்நிலைய சிறை மூச்சுத்திணற வைக்கும் வகையில் நெருக்கமாகவும்

அழுக்காகவும் இருந்தது என்பதும், அங்கு காய்கறி விதைகள் வாந்தி எடுக்கப்பட்ட நிலையில் உடல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதும் நிறுவப்பட்டது. உடற்கூறாய்வு செய்த மருத்துவர் அ.சா.-49 (மருத்துவர் கேவாலியா), மரணம் மூச்சுத்திணறல் காரணமாக ஏற்பட்டது என்று கூறுகிறார், ஏனெனில் அந்தப் பகுதியில் மலச்சிக்கல், சிறுநீர் வெளியேற்றம் போன்ற அறிகுறிகள் காணப்பட்டன. வாந்தி காரணமாக மூச்சுத் திணறல் ஏற்படுவது குறித்து அ.சா.-49 விரிவான குறுக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை என்றாலும், வாந்தியின் உட்பொருட்களால் மூச்சுத் திணறல் உண்டாவதற்கான சாத்தியத்தை மருத்துவர் ஏற்கின்றார். மேலும், இறந்தவர் மது அருந்திய நிலையில் இருந்தது மருத்துவச் சாட்சியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது உடல் எதிர்ப்புத் திறனை குறைக்கும். மேலும், இறந்தவர் காசநோயால் அவதிப்பட்டு வந்தது பதிவாகியுள்ளது.

16. இரண்டு விசாரணை நீதிமன்றங்களும் மேலே விவரிக்கப்பட்ட கொலை அல்லாத மரணம் விளைவைக்கும் குற்றத்திற்குப் பொருந்தாது என்றும் மரணத்திற்கான காரணம் மூச்சுத்திணறல் தான் என்றும் மற்றும் காயங்கள் மரணத்திற்கு காரணம் என்பதை நிரூபிக்க பதிவில் எதுவும் இல்லை என்றும் ஒத்திசைவான கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு கொலை என்று அழைக்கப்படுவதற்கு, இது முதலில் கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் என்று கருதப்பட வேண்டும், அதாவது அனைத்து கொலைகளும் கொலை

அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றங்களாகும், ஆனால் இதற்கு நேர்மாறாக எல்லா நிகழ்வுகளிலும் உண்மையாக இருக்காது, அதாவது, எல்லா கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றங்களும் கொலைக் குற்றமல்ல. எனவே இவ்வழக்கில் முதலில் கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதா என்பதை நாம் கண்டறிய வேண்டும். இந்தச் சூழலில், இ.த.ச. பிரிவு 299-ஐ நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அது பின்வருமாறு:-

> **பிரிவு 299. கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம்:** மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அல்லது மரணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய உடல் காயத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அல்லது அத்தகைய செயலால் மரணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற அறிவுடன் ஒரு செயலைச் செய்வதன் மூலம் மரணத்தை ஏற்படுத்துபவர், கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தைச் செய்கிறார்.
>
> (**முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது**)

17. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஒரு நபர் முதல் இடத்தில் கொலை அல்லாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் செய்கிறாரா என்பதை தீர்மானிக்க காரணமூலம் ஒரு முக்கியமான மூலப்பொருள் ஆகும். காரணம் என்பது வெறுமனே "நடத்தைக்கும்

விளைவுக்கும் இடையிலான தற்செயல் உறவு" என்று பொருள்படும். இது சம்பந்தமாக, தரப்பினரின் வாதங்கள் நாட்டின் சட்டத்தின் ஆய்வுக்கு நிற்க முடியுமா என்பதை நாம் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். இ.த.ச. பிரிவு 299 இரண்டு வகையான காரணங்களைக் குறிக்கிறது, ஒன்று உண்மைக் காரணம் மற்றும் இரண்டாவது சட்டக் காரணம். உண்மைக் காரணத்திற்கு வரும்போது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நடவடிக்கை அந்த நபரின் மரணத்திற்கு காரணமா என்பது உண்மை. ஆனால் ஆனால், இரண்டாவது அம்சம், மரணத்தை, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் செயலுக்கு சட்டபூர்வமாகப் பொறுப்பாகக் கருத முடியுமா என்பதைப் பற்றியது. எங்கள் கருத்தில் இந்த வழக்கு தற்செயல் உறவின் இரண்டாவது கட்டமாக மாறுகிறது, இதில் காவல் அதிகாரிகளால் ஏற்பட்ட காயங்கள் இங்கே ஜாய்னஸின் மரணத்திற்கு போதுமானதாக கருதப்பட முடியுமா?

18. ஆர் எதிர் புளூ [1975] 3 ஆல் இ.ஆர். 446 (சி.எ.) என்ற வழக்கில் *'take their victim as they find them (பிரதிவாதியின் பொறுப்பைத் தீர்மானிக்கும்போது பாதிக்கப்பட்டவரின் குறிப்பிட்ட பலவீனங்கள் அல்லது உடல் வலுவின்மைகளைக் கருத்தில் கொள்ள முடியாது)* என்ற கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது, அதன் பொருள் யாதெனில், 'நலக்கேடு, பிணி அல்லது உடல் பலவீனத்தால், அவதியுறும் மற்றொருவருக்கு உடற்காயத்தை விளைவித்து, அதன் மூலம் அவருடைய மரணத்தை விரைவுபடுத்துகிற ஒருவர், அவருடைய மரணத்தை விளைவித்தவராகக்

கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்'. இ.த.ச. பிரிவு 299-இன் விளக்கம் 1-இன் கீழ் இந்தக் கொள்கை வெளிப்படையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அம்சத்தைப் பற்றிய விவரங்களுக்குச் செல்லாமல், இது பல காரண மூலங்களின் அடிப்டையிலான வழக்கு அல்ல, மாறாக இது இறந்தவர் காயம் ஏற்பட்ட நேரத்திலிருந்து சில மணி நேரங்களுக்குப் பிறகு தனது வாந்தியின் உட்பொருட்களால் மூச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டு இறந்த ஒரு வழக்கு, இது இங்கே மரணத்திற்கான காரணத்துடன் தொடர்பற்ற ஒரு தனித்த காரணமாகும்.

19. மேலே தெளிவுபடுத்தப்பட்டபடி, மேல்முறையீட்டாளர் - அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளுடன் மரணத்திற்கான காரணத்தை தொடர்புபடுத்தாத பல்வேறு சூழ்நிலைகள் கிடைக்கின்றன. உடற்கூறாய்வு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காயங்கள் இந்த காயங்களின் தன்மை கடுமையானவை அல்ல என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன என்பது பதிவில் உள்ளது. குறிப்பிடப்பட்ட தலை மீதான காயம், மண்டை ஓட்டு எலும்பில் எந்த உள் எலும்பு முறிவையும் காட்டவில்லை. எனவே, பொருண்மைகளின் அடிப்படையில், மரணத்திற்கான காரணம் மூச்சுத்திணறல் தான் என்று விசாரணை நீதிமன்றங்கள் ஒத்திசைவாக அனுமானிக்கும்பொழுது, இங்கே வேறுபட்ட உண்மை அனுமானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான எந்த காரணங்களையும் நாம் காணவில்லை, ஏனெனில் அது மாறுபட்டது அல்ல.

20. மேலும், அ.சா.-1 (ஜரீனா) தனது வாக்குமூலங்களில் முற்றிலும் நேர்மையாக இல்லை என்ற அம்சத்தில் உயர் நீதிமன்றத்தின் காரணத்துடன் நாங்கள் உடன்படுகிறோம். அவர் சில நேரங்களில் அதிக ஆர்வத்துடன் சாட்சியம் செய்துள்ளார், இதன் மூலம் அவரது ஆதாரங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறார். 'இறந்த ஜோயினஸ் அடித்து உதைக்கப்பட்டார்' என்ற வெற்று வாக்குமூலங்களைத் தவிர, காயங்களின் அம்சம் மற்றும் அவை எப்படி நிகழ்ந்தன என்பது குறித்து எந்த சாட்சியும் தெளிவாக வாக்குமூலம் அளிக்கவில்லை. மேலும் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலைகளும் எங்கள் முடிவுகளை வலுப்படுத்துகின்றன என்பதை நாம் கவனிக்கலாம், முதலாவதாக, இறந்தவர் சிறையிலடைக்கப்பட்ட போது, அவர் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, இறந்தவரின் உடல்நிலை அ.சா.-21 (சிறை-கைதி) மற்றும் அ.சா.-42 (தலைமை காவலர்) ஆகியோரின் வாக்குமூலங்களின்படி நன்றாக இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. இரண்டாவதாக, ஜோய்னஸ் (இறந்தவர்) கைது செய்யப்பட்டபோது பெரிதும் குடிபோதையில் இருந்தார், மூன்றாவதாக, மூச்சுத்திணறல் அம்சம், இதுவே ஜோய்னஸின் மரணத்திற்கும் மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஏற்படுத்திய காயங்களுக்கும் இடையிலான தற்செயல் இணைப்பின் சங்கிலியை உடைக்க ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரணமாகும்.

21. மேலே விவாதிக்கப்பட்டபடி, இறந்தவருக்கு குற்றம் புரிந்த அதிகாரிகளால் ஏற்பட்ட காயங்களுக்கும் மரணத்திற்கும் இடையிலான தற்செயல் தொடர்பு இணைக்கப்படவில்லை, எனவே, இ.த.ச. பிரிவு 299 பொருந்தாது. அதன்படி, இ.த.சா பிரிவு 302 அல்லது 304 ஐ ஈர்க்கும் கேள்வி இல்லை.

22. எவ்வாறாயினும், வழக்குகளில் இந்த நீதிமன்றம், பொருண்மைகளின் அனுமானத்தைப் பொறுத்தவரை, இரண்டு நீதிமன்றங்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட-மேல்முறையீட்டாளரை இ.த.ச. பிரிவு 302-இன் கீழ் குற்றச்சாட்டுகளில் இருந்து விடுதலை செய்த போது, விசாரணை நீதிமன்றங்கள் எடுத்த கருத்து மிகவும் சாத்தியமற்றது அல்லது நியாயமற்றது அல்லது மாறுபட்டது என்று காட்டப்படாவிட்டால், பொருண்மை காண்முடிவை ரத்து செய்வது இந்த நீதிமன்றத்தின் மீது பொருத்தமானதாக இருக்காது. மாநில அரசுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் காயங்களின் கூட்டுத் தாக்கம் மரணத்திற்கு காரணமாக இருந்ததாக வாதம் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், மருத்துவச் சான்று மாறாக மூச்சுத் திணறலால் மரணமடைந்ததற்கான மிகுந்த சாத்தியத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. விசாரணை நீதிமன்றங்கள் தவறான கருத்தை எடுத்துக்கொண்டதாக நிரூபிக்க எதுவும் எங்களிடம் முன்வைக்கப்படவில்லை. இந்த விளக்கத்தில், இரு நியாயமான கருத்துகள் சாத்தியமாக இருக்கும் போது, ஒத்திசைவான விடுதலை உத்தரவை

மாற்றுவது சரியானதல்ல [பார்க்க : ***சந்திரப்பா எதிர் கர்நாடக மாநில அரசு***, (2007) 4 உ.நீ.வ. 415; ***மாஹ்தாப் சிங் எதிர் உத்தரபிரதேச மாநில அரசு***, (2009) 13 உ.நீ.வ. 670 ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள்].

23. காவல்துறை சித்திரவதைக் குற்றங்களை வெற்றிகரமாக தொடர்வது பொதுவாக கடினமாக இருப்பதை கவனிக்காமல் விட முடியாது, ஏனெனில் பதிவில் உள்ள சான்றுகள் போதுமானவை அல்ல. இது தொடர்பாக, சட்ட ஆணையம் 1985-இல் வெளியிட்ட தனது 113-வது அறிக்கையில் சாட்சியச் சட்டத்தில் பிரிவு 114பி-ஐ சேர்க்க பரிந்துரை செய்தது, ஆனால் அது சட்டமாக்கப்படவில்லை. மேலும், ***மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு எதிர் ஷ்யாம் சுந்தர் திரிவேதி***, 1995 (4) உ.நீ.வ. 262 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றம் பாராளுமன்றத்தை அத்தகைய சட்டத்திருத்தம் குறித்து பரிசீலிக்க வேண்டியது.

24. இரண்டாவது கேள்வி, மேலதிகாரியின் உத்தரவு அடிப்படையிலான எதிர்வாதம் அல்லது 'நுரெம்பெர்க் எதிர்வாதம்' என்று எதிர்வாதத்தை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் (சார்பு-அதிகாரிகள்) முறையிட்டுள்ளனர். இத்தகைய எதிர்வாதம் முதன்முறையாக ஒரு சர்வதேச தற்காலிக நீதிமன்றத்தில், 1474 ஆம் ஆண்டில் பர்கண்டி டியூக்கின் உத்தரவின் பேரில் பிரெய்சாக்கை ஆக்கிரமித்ததற்காக பீட்டர் வான் ஹேகன்பாக் என்பவரின் விசாரணையில்

முறையிடப்பட்டது, ஒய். டின்ஸ்டீன், "சர்வதேச சட்டத்தில் உயர் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் பாதுகாப்பு", லேய்டன், 1965. பிரிவு 76-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் பூர்த்திசெய்யப்பட்டால் மட்டுமே, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் இவ்வகை எதிர்வாதத்திற்கு இடமளிக்கிறது என நாங்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். இதுகுறித்து ***மேற்கு வங்க மாநில அரசு எதிராக ஷேவ் மங்கல் சிங் மற்றும் பிறர்,*** எஐஆர் 1981 எஸ்.சி 1917 வழக்கில் மூன்று நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு கீழ்க்கண்டவாறு கருத்துரைத்தது:-

> இ.த.ச. பிரிவு 76, சட்டத்தின் மூலம் சட்டப்படி ஒன்றைச் செய்வதற்கு கட்டுப்பட்டிருக்கிற ஒருவரால், அல்லது சட்டத்தைப் பற்றிய ஒரு தவற்றின் காரணமாக அல்லாமல், பொருண்மை தவற்றின் காரணமாக அதைச் செய்வதற்குத் தாம் கட்டுப்பட்டிருப்பதாக நல்லெண்ணத்தோடு நம்புகிற ஒருவரால் செய்யப்படும் எதுவும் ஒரு குற்றமன்று என்று கூறுகிறது. இதன் ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்னவென்றால், தம் மேல்நிலை அலுவலரின் கட்டளைப்படி, சட்டத்தின் ஆணைகளுக்கிணங்கிய வகையில், தரைப்படை வீரரான 'அ' என்பவர் ஒரு கும்பலைப் பார்த்துச் சுடுகிறார். 'அ' ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை. இந்தப் பிரிவின் வகையங்களைப்

பயன்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பம் இந்த வழக்கில் எழவில்லை, ஏனெனில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் உண்மையிலேயே சட்டப்படி ஒன்றைச் செய்வதற்கு கட்டுப்பட்டு பொருண்மை தவற்றின் காரணமாக அதைச் செய்வதற்குத் தாம் கட்டுப்பட்டிருப்பதாக நல்லெண்ணத்தோடு நடந்து கொண்டாரா என்ற கேள்வி, மேலதிகாரியின் உத்தரவு அல்லது கட்டளை நியாயமானதாக இல்லாவிட்டால் அல்லது சட்டவிரோதமாக இருந்தால் மட்டுமே எழும்.

25. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-1 இறந்துவிட்டார் என்பது பதிவு செய்யப்பட்ட விடயம், அவருக்கு எதிரான வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. மற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட-மேல்முறையீட்டாளர்கள், இந்த சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கில், ஒரு சிந்தனைக்குப் பிறகு, அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-1இன் உத்தரவுகளை மட்டுமே நிறைவேற்றினார்கள் என்று எதிர்வாதத்தை முறையிட்டனர். ஆரம்பத்தில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட-மேல்முறையீட்டாளர்கள் உயர் அதிகாரியின் (குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-1) உத்தரவைப் பின்பற்றியுள்ளனர் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்லாமல், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-1 வழங்கிய உத்தரவுகள் சட்டபூர்வமானவை என்று மேற்கூறிய மேல்முறையீட்டாளர்கள் உண்மையாக நம்பினர் என்பதையும் அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிரூபிக்க வேண்டும்

என்பதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டலாம். எவ்வாறாயினும், நீதிமன்றங்களின் முன் எந்தவொரு வாதத்திற்கும் அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட- மேல்முறையீட்டாளர்கள் அத்தகைய உத்தரவுகள் சட்டபூர்வமானவை என்ற உண்மையான நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தங்கள் மேலதிகாரிகளின் உத்தரவின் பேரில் மட்டுமே செயல்படுகிறார்கள் என்பதற்கான பதிவில் உள்ள ஆதாரங்களுக்கும் எங்கள் கவனம் ஈர்க்கப்படவில்லை. ஆரம்பத்தில் இருந்தே குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட- மேல்முறையீட்டாளர்கள் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை என்பது அவர்களின் வாதம் கூட அல்ல, மாறாக அவர்கள் அனைவரும் முழு அறிவுடனும் பங்கேற்புடனும் ஒரு விசாரணைப் படையாகத் தொடங்கினர். பதிவின் ஆய்வில், இந்த வாதம் இந்த நீதிமன்றத்தின் முன், மறு விசாரணையை நாடுவதற்காக மட்டுமே எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் கவனிக்கலாம், அத்தகைய முயற்சியை இங்கே கருத்தில் கொள்ள முடியாது.

26. மூன்றாவது கேள்வி, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-10 (ரகுநாத் பக்தே)-ஐ விடுதலை செய்தது பற்றியது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-10இன் தனிப்பட்ட கடப்பாட்டைக் கையாள்வது அவசியம், ஏனெனில் அவர் விசாரணைப் படையுடன் இல்லை என்று கூறுகிறார். சில சான்றுகள் விசாரணைப் படையுடன் அவர் இருந்ததை சுட்டிக்காட்டுகின்றன என்றாலும், விசாரணையின் போது அவர் நோய்வாய்ப்பட்டதால் எ-10 தங்களுடன் வரவில்லை என்றும் அதன்படி வீட்டிற்குச்

சென்றதாகவும் மற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் அனைவரும் ஒருமனதாக கூறியுள்ளனர். மேற்கூறிய அடிப்படையை மனதில் கொண்டு குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எ-10இன் கடப்பாட்டை நாம் ஆராய வேண்டும்.

27. நமது குற்றவியல் சட்ட பாரம்பரியத்தில், பதரில் இருந்து உமியைப் பிரித்து உண்மையை வெளிக்கொணரும் பொறுப்பு நீதிமன்றங்களுக்கு உள்ளது. 'ஒன்றில் பொய் என்றால் அனைத்திலும் பொய்யே' என்ற சட்டபூர்வமான கூற்று இந்தியாவில் பொருந்தாது என்பதைக் குறிப்பிடுவது சூழலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்காது, இதன் மூலம் உண்மையையும் பொய்யையும் பிரிக்க நீதிமன்றங்கள் கட்டளையிடப்படுகின்றன. [பார்க்க : ***குல்விந்தர் சிங் எதிராக பஞ்சாப் மாநில அரசு***, (2007) 10 உ.நீ.வ. 455; ***கணேஷ் எதிராக கர்நாடகா மாநில அரசு***, (2008) 17 உ.நீ.வ. 152; ***ஜெயசீலன் எதிராக தமிழ்நாடு மாநில அரசு***, (2009) 12 உ.நீ.வ. 275]. சில சந்தர்ப்பங்களில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அனைவருக்கும் தண்டனை கிடைப்பதைக் காண பொறாமையில் இருக்கும் சாட்சிகள், எடுத்துரைக்கும் பொருண்மைகளை மிகைப்படுத்தலாம் அல்லது அவற்றை திரிக்கலாம் என்பது வழக்கமானதே. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், நீதிமன்றங்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களைத் தண்டிக்க அவசரப்படாமல், நீதியை நிலைநிறுத்தும் அளவுக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். ரோந்துக் குழுவின் போதும் அதற்குப் பின்னரும் எ-10இன் இருப்பு குறித்து நியாயமான சந்தேகம் உள்ளது என குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட

அனைவரின் வாக்குமூலங்களிலிருந்தும், அ.சா.-41 (ஓட்டுநர் விஜய் தேங்தே) அ.சா.-48 (த.கா. தெல்குடியா) மற்றும் அ.சா.-66 (பு.அ. து.கா.க. கோட்போல்) ஆகியோரின் சாட்சியங்களிலிருந்தும் இது தெளிவாகிறது. எனவே, இந்த அம்சத்திலும் உயர் நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவுகளைத் தலையீடு செய்ய நாங்கள் விரும்பவில்லை.

28. நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய நான்காவது கேள்வி, இ.த.ச பிரிவு 330-இன் கீழ் தண்டனையைப் பற்றியது. ஆரம்பத்தில், நாம் தீர்மானிக்க வேண்டிய தண்டனையின் அளவைத் தவிர, மேற்கூறிய பிரிவின் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் தண்டனையில் தலையிட எந்த ஆதாரமும் பதிவில் இல்லை என்பதை நாம் குறிப்பிட வேண்டும்.

29. சமீபத்தில், ***சோமன் எதிராக கேரளா மாநில அரசு***, (2013) 11 உ.நீ.வ. 382 மற்றும் ***அலிஸ்டர் அந்தோனி பரேரா எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு***, (2012) 2 உ.நீ.வ. 648 ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து ***ராஜஸ்தான் மாநில அரசு எதிராக மோகன் லால் மற்றும் ஒருவர்*** குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 959/2018 என்ற வழக்கில் இந்த அமர்வு பின்வருமாறு குறித்துரைத்தது:-

> மேற்கூறிய குறித்துரைகளிலிருந்து, தண்டனை விதிப்பதை நிர்வகிக்கும் கொள்கை ஒவ்வொரு வழக்கின்

பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது என்பது தெளிவாகிறது. இருப்பினும், தண்டனை பொருத்தமானதாகவும், போதுமானதாகவும், நியாயமானதாகவும், விகிதாசாரமாகவும், குற்றத்தின் தன்மை மற்றும் தீவிரத்தன்மை மற்றும் குற்றம் செய்யப்படும் முறைக்கு ஏற்பவும் இருக்க வேண்டும். தண்டனையை வழங்கும்போது குற்றத்தின் தீவிரம், குற்றத்திற்கான நோக்கம், குற்றத்தின் தன்மை மற்றும் பிற அனைத்து சூழ்நிலைகளையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். தண்டனை வழங்கும் செயல்பாட்டில் குற்றம் மற்றும் குற்றவாளி இருவரும் சமமாக முக்கியத்துவம் பெறுவதால், தண்டனையை விதிக்கும் போது நீதிமன்றம் கவனமற்ற முறையில் இருக்க முடியாது. நீதித்துறை மீது பொதுமக்கள் நம்பிக்கை இழக்காமல் இருப்பதை நீதிமன்றங்கள் கவனிக்க வேண்டும். போதிய தண்டனைகளை விதிக்காமல் இருப்பது நீதி அமைப்புக்கு அதிக தீங்கு விளைவிக்கும், மேலும் பாதிக்கப்பட்டவர் நீதித்துறை மீது நம்பிக்கையை இழந்து தனிப்பட்ட முறையில் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வழிவகுக்கும்.

30. முன்வைக்கப்பட்ட பொருண்மைகளில் இருந்து, இறந்தவரின் அடையாளம் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் விசாரிக்க விரும்பிய அந்த நபரிடமிருந்து வேறுபட்டது என்று காவல்துறையினருக்குத் தெரியும் என்பது தெளிவாகிறது. இறந்தவரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் காவலில் வைக்கப்பட்ட விதம் முழுக்க சட்டவிரோத செயலை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் காவல்துறையின் நடத்தைக்கு பொருந்தாது. லாகூர் உயர் நீதிமன்றம் லால் மொஹம்மது எதிர் அரசர், எ.ஐ.ஆர் 1936 லா. 471 என்ற வழக்கில், பிரிவு 330-இன் கீழான குற்றத்தை கடுமையான தண்டனையை வழங்குவதன் மூலம் அச்சுறுத்தித் தடுப்பு விளைவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது:-

> எனது கருத்தில், குற்றம் விசாரிக்கும் பொறுப்பான காவல் அதிகாரிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் இத்தகைய நடவடிக்கை சட்டத்தால் அறியப்பட்ட மிகப்பெரிய குற்றங்களில் ஒன்றாகும். மூன்றாம் நிலை முறைகள் அல்லது உண்மையான சித்திரவதை அல்லது அடிப்பதன் விளைவாக அவர்களிடமிருந்து பொய்யான ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கட்டாயப்படுத்தப்படுவதால் குற்றமற்றவர்களே குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பளிக்கப்படலாம். குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் பதிவு

செய்யப்படும் ஒவ்வொரு வழக்கிலும், காவல்துறையினர் இத்தகைய முறைகளை பயன்படுத்தியதாக எதிர்தரப்பினர் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். ஆனால் இவ்வகை குற்றம் அரிதாகவே நிரூபிக்கப்படக்கூடியது. இவ்வகையான வழக்குகள் நிரூபிக்கப்பட்டால், அச்சுறுத்தித் தடுப்பு விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் தண்டனைகளை நீதிமன்றம் வழங்குவது சுதந்திரமாகும்.

31. ரத்தன்லால் மற்றும் தீரஜ்லால் அவர்களின் சட்டக் குற்றங்கள் (27-வது பதிப்பு) புத்தகத்தில், பிரிவு 330-இன் கீழ் தண்டனை பற்றி விவாதிக்கும் போது, ஆசிரியர் கீழ்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்:-

குற்றம் விசாரணையில் ஈடுபட்டுள்ள பொறுப்பான காவல் அதிகாரியால் காயம் ஏற்படுத்தப்படுவது சட்டத்தால் அறியப்பட்ட மிகப்பெரிய குற்றங்களில் ஒன்றாகும், மேலும் குற்றவாளிக்கு குற்றங்களை தடுக்கும் வகையில் தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டும்.

(முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது)

32. இங்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகளின் பொருண்மை விவரிப்பு காவல்துறையின் அதிகார மீறுகையின் கண்டிக்கத்தக்க நிகழ்வுகளை விவரிக்கிறது. ஜோயினஸை அவர் சம்பந்தப்படாத குற்றத்தில் பொய்யாக குற்றம்சாட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கம் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு பொருந்தாமல் இல்லை. இரவு நேரத்தில் அவரை அவருடைய வீட்டிலிருந்து விசாரணைக்கு அழைத்த விதம் இந்த நாட்டின் குடிமக்களுக்கு வழங்கிய அடிப்படை உரிமைகளை புறக்கணிக்கிறது. ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களை பெறும் நோக்கத்திற்காக இந்த நபருக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட காயங்கள் பதிவில் உள்ளன. அதிகாரிகள் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் மேற்கொண்ட இந்நடவடிக்கையின் தீய நோக்கம் மேலே விவரிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளில் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது, மேலும் இதற்கு மேற்படி விளக்கங்கு ்ளு தேவையில்லை.

33. இந்த வழக்கில் காவல்துறையினர் சட்டத்தை மீறியவர்கள், அவர்களுக்கே சட்டத்தை பாதுகாக்கும் முதன்மை பொறுப்பு இருந்தது, எனவே இந்த விதமான மீறலுக்கு கடுமையான தண்டனையை விதிப்பது தடுப்பு விளைவுகளை ஏற்படுத்தி சமூகத்தில் நம்பிக்கையை ஊட்டும். மஹாராஷ்டிரா மாநில காவல்துறையின் குறிக்கோள் "சத்ரக்ஷ்நயா கலனிக்ரஹனயா" (சமஸ்கிருதம்: "நன்மையைப் பாதுகாக்கவும் தீமையைத் தண்டிக்கவும்") என்பதை நினைவூட்டுவது சூழலுக்கு வெளியே இருக்கக்கூடாது. குற்றவியல் சட்டத்தை நிர்வகிக்க அழைக்கப்படுபவர்கள், தங்களுக்கு முன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட தனிநபர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அரசுக்கும்

ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும் ஒரு கடமை இருப்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். காவல்துறை சம்பந்தப்பட்ட இத்தகைய சம்பவங்கள் பொதுவாக தனியார் நபர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்களை விட நமது குற்றவியல் நீதி அமைப்பு மீதான நம்பிக்கையை மிகவும் குறைக்கின்றன. இங்கு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு தகுந்த தண்டனையை வழங்கும்போது இந்த அம்சத்தை நாம் கூடுதலாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

34. இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் விதிக்கப்பட்ட மூன்று ஆண்டு சிறைத்தண்டனை முற்றிலும் போதுமானதாகவும் விகிதாசாரமற்றதாகவும் இருக்காது. விசாரணை நீதிமன்றத்தால் விதிக்கப்பட்ட அபராதத்தை உறுதிசெய்யும் அதே வேளையில், இ.த.ச. பிரிவு 330-இன் கீழ் அதாவது ஏழு ஆண்டுகள் கடுமையான சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படும் அதிகபட்ச தண்டனைக் காலத்தை அதிகரிப்பது பொருத்தமானது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதன்படி, இந்த வரையறுக்கப்பட்ட அளவிற்கு தண்டனையை நாங்கள் மாற்றியமைக்கிறோம்.

35. மேற்கூறிய விவாதத்தின் அடிப்படையில், குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 182-187/2009 மேற்கூறிய நிபந்தனைகளில் பகுதியாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. மேலும் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 385-386/2008, குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்

387-388/2008, குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 299/2008 மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன.

36. மேல்முறையீட்டாளர்கள் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் மீதமுள்ள தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்காக அதிகாரிகளிடம் உடனடியாக சரணடையுமாறு அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்.

மேல்முறையீடுகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன.ள

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."